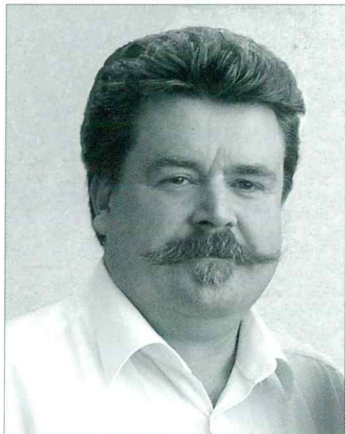

V spomin dr. Renatu Vidrihu

Po kratki in hudi bolezni je 13. februarja 2010 umrl dr. Renato Vidrih, direktor Urada za seizmologijo in geologijo Agencije RS za okolje.

Renato Vidrih je bil rojen leta 1957 v Postojni. Po diplomi iz geologije na Fakulteti za naravoslovje in tehnologijo ljubljanske univerze se je zaposlil na takratnem Seizmološkem zavodu SR Slovenije. Magistriral je s področja seizmotektonike, doktoriral pa leta 2006 s področja seizmogeologije z disertacijo Geološki vidiki potresa 12. aprila 1998 v zgornjem Posočju. Delati je začel leta 1980 kot svetovalec za seizmogeologijo, njegova delovna področja pa so bila poleg obdelave ter študija domačih in tujih potresov še makroseizmične, seizmotektonske ter predvsem seizmogeološke raziskave. Kot svetovalec vlade je nadaljeval delo na nekdanji Upravi RS za geofiziko. Izdelal je več kart potresne nevarnosti in ogroženosti na podlagi seizmogeoloških pojavov ter karte seizmične mikrorajonizacije za različne predele Slovenije. Od leta 2001 je bil direktor Urada za seizmologijo in geologijo pri Agenciji RS za okolje. Zelo se je angažiral pri izgradnji nove državne mreže potresnih opazovalnic, ki je bila dokončana leta 2006.

Ob številnih poročilih, elaboratih, strokovnih mnenjih in recenzijah je napisal okoli 300 strokovnih in več kot 150 poljudnih člankov. S prispevki je sodeloval na številnih domačih in mednarodnih strokovnih ter znanstvenih konferencah. Bil je tudi avtor, soavtor in urednik več publikacij ter knjig s področja seizmologije kot sta knjigi Potresna dejavnost zgornjega Posočja (2008) in Nemirna zemlja (2009). S področja geologije pa je sodeloval pri publikacijah Prirodoslovnega muzeja Slovenije Kaj spreminja svet (2006) ter Evolucija zemlje in geološke značilnosti Slovenije (2009). Med drugim je bil član uredniškega odbora revije Življenje in tehnika ter urednik vsakoletne publikacije Urada za seizmologijo in geologijo Potresi v letu ... V zadnjih tednih, že težko bolan, je zaključeval pisanje knjige o Albinu Belarju, pionirju slovenske seizmologije in varstva narave, ki sta jo napisala skupaj z Jožetom Miheličem. Redno je pisal o potresih v prilozi Dela Znanost in v Življenje in tehnika ter z razlagami potresne dejavnosti nastopal v televizijskih in radijskih oddajah.

Za odličnost v komuniciranju znanosti je dvakrat prejel priznanje Prometej znanosti, drugič leta 2009 skupaj s soavtorji knjige in razstave v Prirodoslovnem muzeju Slovenije: Evolucija zemlje in geološke značilnosti Slovenije ter Zoisovo priznanje Prirodoslovnega muzeja.

Neizbrisno sled je pustil tudi v delu Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje kot član štaba Civilne zaščite RS in pisec številnih člankov na temo potresov v reviji Ujma. Za svoje dolgoletno delo na področju zaščite in reševanja je leta 2009 prejel srebrni znak CZ.

Ob svojem rednem poklicu seizmologa in geologa je bil zelo dejaven tudi na področju mineralogije. Že od študentskih let naprej so ga zanimali minerali in vse, kar je v zvezi z njimi. Le povabilo prof. dr. Vladimirja Ribariča k sodelovanju in ponujeno delovno mesto v observatoriju tedanjega Seizmološkega zavoda Slovenije na Golovcu je vplivalo na njegovo takratno odločitev, kaj početi v naslednjih desetletjih. Zato mu je mineralogija ostala ljubiteljska, vendar ne nepomembna dejavnost. V tridesetih letih zbiranja mineralov je postala njegova zbirka, ki obsega prek 3500 registriranih primerkov, ena od največjih sistematskih mineraloških zbirk v Sloveniji. S področja mineralogije je sam ali s soavtorji napisal več deset poljudnih člankov in nekaj knjig. Tehniška založba Slovenije je leta 1995 izdala knjigo Minerali na Slovenskem, ki sta jo napisala skupaj z dr. Vasjo Mikužem in je prvo tovrstno delo o mineralnem bogastvu Slovenije. Leta 2002 pa je kot tematska priloga revije Življenje in tehnika izšla še knjiga z naslovom Svet mineralov, ki predstavlja avtorjevo zbirko in je bila leta 2009 ponatisnjena. Pomagal je pri postavitvi več mineraloških razstav in ureditvi več zbirk po Sloveniji, nekatere so predstavljene tudi v knjižni obliki. Minerali iz njegove zbirke so pogosto fotografirani za različne fotografske razstave, razne publikacije in knjige, številne članke, nekateri zelo redki pa so objavljeni v Enciklopediji Slovenije in v Velikem leksikonu.

V zadnjih letih je imel Renato tudi več samostojnih fotografskih razstav. Prek njih je ljubitelje narave seznanjal z lepotami geološkega sveta doma in po svetu, obenem pa s fotografijami katastrofalnih posledic potresov poskušal prebivalce ozaveščati glede potresne (ne)varnosti.

Z odhodom dr. Renata Vidriha je nastala vrzel, ki jo bo težko zapolniti. Težko bo nadomestiti človeka, ki je bil po srcu seizmolog in je vedno govoril, da je za delo na razpolago 24 ur na dan in to 7 dni v tednu. Težko bo nadomestiti človeka, katerega prepričanje je bilo, da so strokovnjaki svoje delo dolžni predstaviti v pisni obliki tako strokovni javnosti, kot v poljudni obliki laični javnosti. Slovenski seizmologi se bomo potrudili, da bomo še naprej opravljali svoje poslanstvo na Renatov način.

Matjaž Godec
Peter Sinčič